

Để viết tốt hơn các em cần phải luyện tập chăm chỉ cũng như tham khảo thêm ở các bài văn mẫu Kể về tâm tình của cây lúa lớp 7 tại chuyên trang của chúng tôi. Nó sẽ giúp các em có thêm nhiều kiến thức về Kể về tâm tình của cây lúa lớp 7 ý nghĩa phong phú và những từ ngữ hay hơn để áp dụng vào bài làm của mình. Dưới đây là một số bài văn Kể về tâm tình của cây lúa lớp 7 ngắn gọn, có ý nghĩa nhất được chia sẻ miễn phí, hỗ trợ các em ôn luyện hiệu quả. Mời các em học sinh cùng quý thầy cô tham khảo.

Bài văn mẫu Kể về tâm tình của cây lúa số 1

Tôi là cây lúa. Họ hàng nhà lúa chúng tôi có mặt ở nhiều nơi trên thế giới đã mấy ngàn năm nay. Từ thuở xa xưa, tổ tiên chúng tôi đã gắn bó thân thiết với con người. Bằng hạt gạo – hạt ngọc của trời ban cho. Lang Liêu đã làm nên bánh chưng, bánh giầy, tượng trưng cho Trời và Đất – để kính dâng lên các bậc Tiên Vương và mừng thọ vua Hùng. Cuộc đời cây lúa chúng tôi gắn liền với niềm vui, nỗi buồn của con người.

Chúng tôi lớn lên từ những hạt thóc giống chín mẩy, vàng ươm. Sau mấy tháng nằm nghỉ ngơi trong bờ lúa, anh em chúng tôi được đem ra ngâm vào nước ba sôi hai lạnh. Nước ấm làm chúng tôi tỉnh hẳn người. Sự sống trong chúng tôi bùng dậy. Chúng tôi uống no nước và rồi vài ngày sau, những chiếc rễ trắng tinh đã nhú ra. Một sớm mai hồng, chúng tôi được đem gieo trên những mảnh ruộng phẳng như chiếu trải. Mùi bùn ngai ngái khiến chúng tôi ngây ngất. Ánh nắng ấm áp ban ngày, làn sương mát dịu ban đêm giúp chúng tôi nảy mầm đâm lá thành những cây mạ xanh xinh. Có bác nông dân chăm sóc chúng tôi kỹ lưỡng. Đủ nước, đủ phân nên chị em chúng tôi lớn nhanh như thổi, chẳng mấy chốc đã ra dáng những cây mạ trưởng thành.

Thế rồi vào một ngày đẹp trời, chúng tôi được nhổ lên, bó thành từng bó. Từ đó, chị em chúng tôi bước qua một giai đoạn mới của cuộc đời: từ cây mạ biến thành cây lúa. Cứ vài ba đánh mạ

được cấy thành một gốc. Gốc này cách gốc kia mỗi chiều chừng ba tấc. Đang quen sống quây quần ấm áp bên nhau, giờ bị tách riêng ra, lúc đầu chúng tôi cảm thấy trống trải và lạnh lẽo. Phải mất chừng hơn tuần, chúng tôi mới bén rễ trên đất mới. Màu xanh của lá thẫm dần và thân thể chúng tôi cứng cáp hẳn lên. Bộ rễ cần cù hút màu mỡ nuôi cây. Dần dà, chúng tôi đã trở thành những bụi lúa đầy đặn và tươi tốt. Bụi nọ mọc sát bên bụi kia tạo thành một tấm thảm xanh mênh mông, mỗi khi gió thổi qua lại dập dờn như sóng biển.

Ngày tháng trôi qua, chúng tôi đã thành lúa thì con gái và được chăm sóc kỹ lưỡng hơn. Các cô bác nông dân thường xuyên nhổ cỏ, bón phân, xịt thuốc trừ sâu rầy phá hoại lúa nên sức khỏe của chúng tôi rất tốt. Một hôm, trong gió sớm thoang thoang mùi thơm ngọt thật dễ chịu. Đầu bờ, có tiếng reo vui: Ô, lúa đã làm đồng rồi đây này, bà con ơi! Rồi những bàn tay vuốt ve triu mến trên thân lúa. Chúng tôi thầm cảm ơn những bàn tay chai sần, râm nắng của người nông dân một nắng hai sương vất vả trên đồng ruộng.

Bao mồ hôi của họ đã đổ xuống đất này. Họ hàng nhà lúa chúng tôi không phụ ơn người. Tháng năm, mùa lúa chín, cả cánh đồng phủ một màu vàng rực như kén tằm. Màu vàng của nắng, màu vàng của lúa làm sáng cả một vùng quê thanh bình, gợi cảm giác ấm no, sung túc.

Đoàn người tay liềm, tay hái đổ ra đồng gặt lúa. Tiếng cắt lúa soàn soạt, tiếng máy tuốt lúa rào rào xen lẫn tiếng nói cười rộn rã. Âm thanh náo nức vang khắp cánh đồng. Theo chân người, chúng tôi về với từng sân phơi. Tới đâu tôi cũng thấy những đồng lúa như những đồng vàng cao ngất – sản phẩm của một vụ mùa bội thu. Quang cảnh xóm làng thật nhộn nhịp và trong lòng chúng tôi cũng trào dâng một niềm vui khó tả.

Sau mấy ngày phơi mình dưới ánh nắng vàng chói chang, chúng tôi được quạt sạch rồi đổ vào bồ, vào vựa. Có chúng tôi, người nông dân sẽ có được nhiều thứ hàng hóa cần thiết phục vụ cho đời sống. Chính chúng tôi đã tạo nên những ngôi nhà ngói mới, thay thế những mái tranh nghèo. Bộ mặt nông thôn ngày một tươi đẹp hơn là nhờ sự đóng góp không nhỏ của họ hàng nhà lúa chúng tôi.

Chúng tôi vui sướng vì đã giúp ích cho con người. Nhân đây, chúng tôi xin gửi đến các bạn học sinh lời nhắn nhủ chân thành đã có cách đây hàng ngàn năm:

Ai ơi bụng bát cơm đây,

Dẻo thơm một hạt, đắng cay muôn phần.

Bài văn mẫu Kể về tâm tình của cây lúa số 2

Tôi là một loại thực phẩm rất quan trọng và không thể thiếu trong bữa ăn hàng ngày của con người, tuy tôi nhỏ bé nhưng công dụng của tôi thì vô cùng lớn đấy nhé, bạn đoán thử xem tôi là ai nào? Đúng vậy, tôi là một cây lúa.

Tôi được các bác nông dân gieo trồng từ những hạt thóc, tôi nảy mầm thành những cây mạ nhỏ thân xanh, lá xanh mượt. Sau khi tôi đã cao chừng một gang tay của người lớn thì tôi lại được các bác nông dân nhổ lên, mang đi trồng ở những khu ruộng mới, người ta gọi đó là cấy. Chúng tôi, những cây mạ nhỏ được cấy một cách cẩn thận theo hàng lối thẳng tắp, đồng đều, giữa chúng tôi có một khoảng cách nhỏ, đó chính là không gian để chúng tôi sau này phát triển cho tốt hơn.

Trong quá trình phát triển chúng tôi cần rất nhiều nước, vì vậy các bác nông dân luôn cẩn trọng tát nước, xòe nước vào ruộng cho chúng tôi.

Ngoài ra, các bác nông dân còn thường xuyên cung cấp cho chúng tôi nguồn dinh dưỡng để thúc đẩy chúng tôi phát triển nhanh và tốt hơn: đó chính là phân bón, đạm lân... Mỗi khi đạm lân được rắc xuống, chúng tôi hấp thụ rất nhanh và nhanh chóng vươn lên thành một cây lúa trưởng thành và có thể thu hoạch. Lúc này thì chúng tôi không còn màu xanh như khi còn là một cây mạ nữa mà đã chuyển thành màu vàng, thân của tôi cũng cao hơn, vững chắc hơn, tôi uốn cong mình để nâng đỡ, bảo vệ những bông lúa vàng thơm, chắc mẩy, nặng trĩu bông.

Khi chúng tôi đã trưởng thành, mọi người gọi chúng tôi là lúa đang “thì con gái” đấy, nghĩa là lúc ấy chúng tôi đang vào mùa chín, có thể thu hoạch được, khắp thân tỏa ra hương lúa chín thoang thoảng, dịu ngọt. Để chúng tôi sinh sôi và phát triển cao lớn như vậy các bác nông dân đã phải rất cực nhọc, vất vả. Khi bị những loài sâu, hay những con ốc bươu vàng xâm hại, ăn lá, ăn đòng chúng tôi đã rất đau đớn, nếu không loại trừ được mấy loài sâu này thì chúng tôi sẽ bị ăn hết lá, không thể phát triển được nữa. Khi ấy, các bác nông dân đã phun thuốc sâu cho chúng tôi, cẩn mẫn bắt từng con ốc ẩn sâu dưới lớp bùn dưới thân của chúng tôi. Sau khi các loài sâu, loài ốc bị tiêu diệt hết, chúng tôi lại vươn lên phát triển mạnh mẽ, đâm chồi, nảy đòng rồi cuối cùng phát triển thành những bông lúa to tròn, chắc mẩy.

Ngoài ra, đôi khi chúng tôi còn chịu đau đớn hơn khi bị chuột đồng phá hoại, nhất là khi chúng tôi đã vào mùa thu hoạch thì những loài chuột đáng ghét này lại càng hoạt động mạnh hơn, chúng cắn vào thân, ăn hết những bông lúa làm chúng tôi trở nên xơ xác, vô cùng đau đớn.

Những loài cỏ dại, hay còn được các bác nông dân gọi là cỏ lồng vục cũng mọc lan vào nơi chúng tôi sinh sống, bị chen lấn không gian để phát triển, chúng tôi không phát triển nhanh được. Những lúc như vậy, các bác nông dân lại một lần nữa dùng những mảnh ni lông lớn chằng quanh ruộng để loài chuột không thể vào phá hoại, cắn phá chúng tôi được nữa. Những cây cỏ lồng vục thì các bác cẩn trọng nhổ từng cây vì nhìn từ xa những cây cỏ này rất giống với những cây lúa chúng tôi. Chúng tôi đều rất biết ơn và yêu quý những người nông dân cần mẫn, tốt bụng ấy, để báo đáp công ơn chăm sóc, nuôi dưỡng ấy, chúng tôi đã cố gắng vươn mình lên phát triển thật tươi tốt, mang lại những hạt lúa thơm ngon nhất.

Khi được thu hoạch về nhà, các bác nông dân đã khéo léo tách hạt ra khỏi thân chúng tôi, những hạt thóc ấy được mang đi chế biến, còn những thân cây của chúng tôi thì được phơi khô, rồi đem bện chổi, dùng làm nguyên liệu đốt lửa để đun nấu. Chúng tôi cảm thấy rất vui vì bản thân mình mang lại nhiều lợi ích cho con người.

Chúng tôi mang đến cho con người những bát cơm trắng thơm phức, làm cho bữa ăn của con người trở lên ngon miệng hơn, cung cấp nhiều tinh bột và các chất dinh dưỡng khác có thể nuôi dưỡng cơ thể. Trong bữa ăn hàng ngày có thể không có thịt, cá hoặc trứng chứ không thể thiếu đi chúng tôi, những hạt cơm thơm ngon không chỉ cung cấp dinh dưỡng cho cơ thể mà còn mang lại cho con người một nguồn năng lượng để có thể làm việc, học tập trong suốt một ngày dài.

Sự thông minh, sáng tạo của con người càng làm cho chúng tôi thêm hữu ích hơn với cuộc sống của con người. Những hạt thóc sau khi được thu hoạch sẽ được đem đi chế biến thành những sản phẩm khác nhau, mang nhiều hương vị tươi ngon, phục vụ mục đích của con người.

Chúng tôi có thể được say ra thành bột để làm các loại bánh như: bánh gạo, bánh rán, bánh mì, bánh trôi nước... hoặc làm ra các loại thực phẩm khác như: bún, mì gạo, bánh đa..., khi mang chúng tôi ủ lên men lại chế biến ra rượu, dấm, mè.

Cùng với sự phát triển của xã hội, con người ngày càng phát hiện ra nhiều công dụng của chúng tôi. Những năm gần đây, chúng tôi còn được xuất khẩu sang nước ngoài, mang lại cho đất nước

một nguồn thu lớn. Được phục vụ cho nhiều nhu cầu của con người làm chúng tôi thấy tự hào về bản thân, là động lực để chúng tôi nỗ lực phát triển nhanh nhất, tốt nhất, mang lại cho người nông dân sớm tới chăm sóc, nuôi dưỡng chúng tôi một mùa màng bội thu, năng suất nhất.

Để cho thu hoạch những hạt lúa chín, để phục vụ cho nhu cầu ăn uống hàng ngày của các bạn, những người nông dân đã phải rất vất vả một nắng hai sương để chăm sóc chúng tôi, bản thân chúng tôi cũng phải đối mặt rất nhiều khó khăn, từ thời tiết, sâu bệnh mới có thể phát triển và sản xuất được ra những hạt thóc quý giá. Vì vậy, tôi rất hi vọng các bạn trân trọng thành quả của chúng tôi, sử dụng chúng tôi hợp lí, có mục đích, đừng lãng phí chúng, vì như vậy sẽ khiến chúng tôi rất buồn.

Được phục vụ cho con người là niềm vui, niềm hạnh phúc, cũng là trách nhiệm, công việc hàng ngày của tôi. Sự quan tâm của con người, sự nỗ lực phát triển của chúng tôi, tôi tin mình sẽ ngày càng làm ra được nhiều sản phẩm, ngày càng phục vụ, hỗ trợ đắc lực cho những nhu cầu của con người.

Bài văn mẫu Kể về tâm tình của cây lúa số 3

Từ ngàn đời nay, cây lúa đã gắn bó với con người làng quê Việt nam. Và đồng thời cũng trở thành tên gọi cho một nền văn minh – nền văn minh lúa nước. Cây lúa không chỉ mang lại sự no đủ mà còn trở thành một nét đẹp trong đời sống văn hóa và tinh thần. Hạt lúa và người nông dân cần cù, mộc mạc là mảng màu không thể thiếu trong bức tranh của đồng quê Việt nam hiện nay và mãi mãi về sau.

Lúa là một trong năm loại cây lương thực chính của thế giới.

Đối với người Việt chúng ta cây lúa không chỉ là một loại cây lương thực quý mà còn là một biểu tượng trong văn chương ẩn dưới “bát cơm”, ”hạt gạo”. Việt Nam, một nước có nền kinh tế nông nghiệp từ hàng ngàn năm nay. Từ một nước thiếu lương thực trầm trọng trong những năm chiến tranh nhưng hiện nay, nền nông nghiệp của nước ta không chỉ sản xuất ra đủ một lượng lớn lương thực đáp ứng nhu cầu trong nước mà còn xuất khẩu sang nhiều thị trường lớn trên thế giới. Trong đó ngành trồng lúa ở nước ta là một trong những ngành sản xuất lương thực vô cùng quan trọng và đạt được những thành tựu đáng kể, đưa Việt Nam trở thành nước xuất khẩu gạo lớn thứ hai trên thế giới.

Đối với người Việt nói riêng hay phần lớn dân Á châu nói chung, cây lúa (tên khoa học là *Oryza sativa*) và hạt gạo là một loại thực phẩm hết sức gần gũi và đóng một vai trò cực kỳ quan trọng trong dinh dưỡng. Ngay từ khi còn trong lòng mẹ, chúng ta đã làm quen với cơm gạo, và lớn lên theo cây lúa cùng hạt gạo. Với bản sắc văn hóa nông nghiệp, cây lúa và hạt gạo còn là một biểu tượng của cuộc sống. Ca dao, khẩu ngữ chúng ta có câu “Người sống về gạo, cá bạo về nước”, hay “Em xinh là xinh như cây lúa”, v.v..

Qua hàng nghìn năm lịch sử, lúa đã là cây lương thực chủ yếu nuôi sống các thế hệ người Việt cho đến nay. Trong đời sống tinh thần của con người, cây lúa cũng gắn bó thân thiết vô cùng. Điều đó được thể hiện rất rõ trong ngôn ngữ hàng ngày, trong cách nói, cách đặt tên, gọi tên từ cửa miệng của những người hai sương một nắng.

Bắt đầu từ lúc ném hột mộng xuống đồng. Thông thường ném buổi sáng thì buổi chiều mộng “ngồi” được, tức là rễ đã bám được vào đất và mầm nhọn đã xuôi hướng lên trời. Bác nông dân hoàn toàn có thể yên tâm vì nó đã sống được trong môi trường mới, đích thực của nó.

Qua hôm sau, mầm nhú lên cao hơn, bắt đầu có chút xanh xanh, người ta bảo là mạ đã “xanh đầu”. Mạ cũng có “gan”. “Gan mạ nằm ở thân non, dễ bị gãy nát. Nhỏ không khéo, nhờ để giập “gan” thì đành mạ sẽ “chết”.

Cấy xuống được vài ba hôm thì lúa đâm rễ mới, gọi là bén chân hay “đứng chân”. Cũng như chữ “ngồi” ở trên, chữ “đứng chân” rất chính xác, rất hình tượng, vì chỉ vài ba hôm trước do mới cấy, mọi cây lúa đều ngã nghiêng, xiêu vẹo, thậm chí có cây còn bị nổi trên mặt nước nữa. Giờ đây đã “đứng chân” được, tức là cũng giống như người ta, có một tư thế đứng chân vững vàng, đã chắc chắn bám trên mặt đất.

Khác với lúc này mầm, cây lúa sinh sôi bằng cách “đẻ nhánh”. Nhánh “con” nhánh “cái” thì nhau mọc ra, tằn vằn thành khóm. Vào khoảng tháng hai âm lịch, khắp cánh đồng mơn mớn màu xanh. Dáng cây thon thả, mềm mại, sắc lá non tơ đầy sức sống gọi cái gì đấy tươi trẻ, xinh xắn, dịu dàng. Đó chính là lúc cây lúa “đang thì con gái”, thời đẹp nhất của đời lúa, đời người. Gặp hôm trời quang mây tạnh, đứng ở đầu làng mà trông, cánh đồng trải ra bát ngát, đẹp tựa bức tranh.

Hết thời kỳ xuân xanh, lúa chuyển sang giai đoạn “tròn mình”, “đứng cái” rồi “ôm đòng”. Đòng lúa to nhanh, nắng mưa rồi mỗi ngày mỗi khác. “Lúa chiêm lấp ló đầu bờ/Hễ nghe tiếng sấm phất cờ mà lên”. Nếu mưa thuận gió hoà chỉ mười hôm là lúa trở xong. Nhưng chẳng may gặp kỳ khô hạn thì đòng không trở lên được, người ta bảo bị “nghẹn”. “Nghẹn” là cực lắm rồi, là có cái gì nó vương vướng, như uẩn ức trong lòng...

Ngoài ra cũng có thể bị “ngã”, bị “nằm” lúc gặp gió lớn mưa to. Ông bà ta sợ nhất cảnh này vì mấy tháng trông cây đã sắp đến ngày hái quả. Nếu chẳng may bị “ngã” non thì hạt thóc sẽ lép lửng, coi như hồng ăn. Còn lúa “nằm” dưới nước, ngâm độ vài ngày thì hạt thóc trương lên, nứt nanh và nảy mầm ngay trên bông. Mầm nhú trắng trông xót ruột. Xót ruột về khoe vui với nhau, thóc nhà tôi “nhe răng cười” ông ạ!

Người nông dân xưa nay vốn mộc mạc, chất phác. Chẳng phải họ văn vẻ gì đâu. Chỉ vì gần gũi quá, thân quen quá. Ban ngày vác cuốc ra đồng thăm lúa. Ban đêm giấc mơ toàn thấy những cây lúa. Lúa là đời no, là người bạn có thể sẻ chia nỗi niềm, buồn vui tâm sự. Trải qua chiều dài các thế hệ, đời lúa lặn vào đời người. Và rồi, đời người lại chan hoà, gửi gắm vào đời lúa thông qua những từ ngữ nông na, những tên gọi sinh động kể trên.

Cây lúa gần gũi với người nông dân cũng như bờ tre, khóm chuối. Bởi vậy thấm đẫm tình người và hồn quê, càng nắng mưa, sương gió, càng nồng nàn hoà quyện thân thương.

Nông nghiệp Việt Nam vốn mang dáng dấp một nước -nền công nghiệp lúa nước bao đời nay cho nên cây lúa gắn bó ,gần gũi với người Việt, hồn Việt là lẽ dĩ nhiên.

Bài văn mẫu Kể về tâm tình của cây lúa số 4

Cảnh tượng về một cánh đồng nhỏ hẹp, nằm xen giữa những ngôi nhà thấp lè tè, có những hàng cau bao bọc xung quanh cứ ám ảnh tôi mãi. Bởi mùa đã hết, lúa vẫn đang còn xanh-đợi đến giáp hạt còn lâu – vậy mà Tết lại sắp đến cận bên.

Ở quê tôi, cái miền quê nghèo xơ xác của dải đất miền Trung này có bao người nông dân thiếu gạo vào dịp Tết. Thế mà với họ, kể cả với tôi nữa vẫn coi cây lúa như người bạn của mình. Đã bao người bỏ làng đi làm ăn, mong đổi đời. Chỉ có ba tôi vẫn ở lại vì cây lúa, vì mảnh vườn, vì ở quê tôi vẫn còn nộ.

Cây lúa gắn với bờ vai ba, gắn với đôi chân trần của mẹ, gắn với những ngày nắng hạn, khô mưa gió Lào tấp vào mặt như cổ lột đi đi từng lớp da bong trên trán của bà. Vậy mà... cả gia đình tôi ai cũng một lòng vì cây lúa. Ba tôi thường bảo: “Nhất sĩ nhì nông, hết gạo chạy rông nhất nông nhì sĩ”. Tôi không hiểu ba tôi muốn nói gì, nhưng nghe mãi thành thuộc lâu lâu rồi cũng đem lòng si mê cây lúa từ bao giờ không biết.

Mà làm sao không yêu lúa. Khi mới những ngày đầu tập cầm chiếc bút lá tre tôi đã mê cái màu lá mạ. Cả ruộng mạ non mơn mớn dập dờn trước gió, lấp lánh giọt sương đêm còn sót lại trông như dát bạc. Yêu nhất vẫn là lúc cây lúa đang thời con gái. Thân lúa nõn nà, bụng lúa no căng. Chiều theo mẹ ra đồng. Ngắt trộm một bông, mở bụng lúa ra... xòe một cánh non trắng nõn nà như hoa cau mới nở bung vào sáng sớm. Cho bông lúa vào miệng khẽ nhai nhẹ để nghe cái vị giòn ngọt, lờ lợ ấy tan ra nơi đầu lưỡi. Ngọt ngào như dòng sữa mẹ ngày nào ta vẫn chưa quên được. Có lẽ không đứa trẻ nào ở quê tôi không thích ăn lúa làm đồng như gặm bắp non khi bắp vừa tượng sữa. Mẹ tôi vẫn thường bảo:

– Ngày xưa bà nuôi mẹ bằng chính những quả bắp non ấy. (Bởi bà không có sữa)

Những bông lúa non hứa hẹn một mùa vàng trĩu hạt. Và khi cánh đồng chỉ còn trơ rạ, cánh đồng trở thành giang sơn của tụi trẻ con chúng tôi.

Tôi không thể nào quên được những mớ rạ được phơi phóng thẳng hàng dưới trời nắng gắt. Mùi thơm của rơm rạ thật ngọt ngào. Ai đã từng đi chăn trâu trên cánh đồng chiều sau vụ gặt, mới cảm hết được cái mùi khô rơm rạ ấy. Chúng tôi thả trâu thung thăng gặm cỏ trên bờ ruộng còn chúng tôi, những chiến binh dũng cảm thì tha hồ đánh trận. Những ụ rơm trở thành pháo đài, những bờ ruộng trở thành chiến lũy. Và trò chơi con trẻ cứ diễn ra trong tiếng cười giòn giã. Tháng ba hoa gạo nở, tháng ba đồng chiêm trơ rạ. Tháng ba là tháng ấn tượng nhất trong kí ức tuổi thơ chúng tôi.

Mẹ tôi nấu nồi cơm mới. Mâm cơm cũng bao giờ cũng thổi xôi. Và bao giờ cũng thịnh một chú gà. Và tất nhiên cúng cơm mới thì phải có cơm gạo mới. Cơm mới vừa thơm, vừa béo, vừa dẻo vừa vừa khô hấp dẫn tụi trẻ con chúng tôi mỗi độ mùa về. Cơm là món ăn hàng ngày vậy mà sao cơm mới lại làm ta nhớ mãi.

Mùa về, được bao nhiêu lúa, mẹ lại bán đi một ít để lo phân bón, để trả tiền học phí cho con. Còn bao nhiêu lúa để quay vòng? Mẹ nhắm tính còn bao tháng ăn nữa thì giáp hạt.

Còn ba thì lo chuyện khác. Những bó rơm cao quá đầu người được ba gánh gồng về. Rồi những đêm sáng trăng, ba và mẹ cùng chắt. Vui nhất vẫn là lúc này. Chúng tôi được ba mẹ bế lên cây rơm, nhảy nhún trên những đụn rơm cao chát ngất ấy. Để rồi sau vụ gặt, lại hì hụi rút rơm để lót ổ gà, rút rơm để ủ cho con lợn nái, và đặt biệt là chú trâu Bình, mùa về không thể thiếu những bó rơm khô.

Còn nội thì lại khác. Lúc nào mùa về nội cũng vui cả. Bà nhẩn nha hát, rồi tuốt rạ, rồi bện chổi. Bà bảo chổi lớn để nhà dưới, chổi bé để quét bếp tro. Vừa bện, vừa sạch.

Xem ra cây lúa đúng là hạt ngọc Trời. Bởi không chỉ cho ta hạt gạo mà lúa còn cho ta cả cuộc đời mình. Nhiều lúc rồi, tôi đâm ra nghĩ ngợi. Chắc có lẽ vì quá hiểu nghề nông, quá yêu cây lúa mà Vua Hùng đã truyền ngôi lại cho Lang Liêu. Bởi vua cũng rất quý trọng hạt ngọc của trời, quý trọng sức lao động của người và yêu quý sự sáng tạo của người nông dân chân lấm tay bùn.

Ba thường bảo tôi:

– Con gắng học để sau này đừng làm nông như ba. Khổ lắm!

Vâng! Ba ơi con sẽ gắng học. Con sẽ gắng làm một điều gì đó. Bởi sau này, dù con có đi đâu, dù con có làm gì, thì trong mỗi bát cơm con ăn con vẫn thấy được vị mặn của giọt mồ hôi ba, vị ngọt của ngàò của tình cảm ba mẹ dành cho con. Con vẫn không bao giờ quên được hương vị cánh đồng lúa quê mình. Mùi lúa non ấy, rùi rơm rạ ấy sẽ hằn in mãi trong kí ức con. Con sẽ nhớ mãi tiếng thở dài của mẹ nhắm tính ngày giáp hạt mùa sau.